(४ सर्गः द्वज्ञतो संख्यामा च्रित्तिलात् को यो त्येकवचनं वी पायां दिलं जोकतः सिद्धं॥ २८॥

तस्तनुर्जञ्चलुर्मान्तुर्जग्लुर्ललुरिरे चताः। मुमूर्च्छु

- जिल्म तसनुरित्यादि। उभये भटारामरावणसम्बन्धिनायोधाः चताः सन्तस्तनुः सिनतवन्तः जङ्गलुः चिताः ङ्गल्द्वालचलने सम् स्वानाः स्वैगाचचये ज्ञालुः हर्षचयङ्गताः लुलुठिरे स्रमी लुठनो सा स्ठलुठप्रतिघाते तुदादावात्मनेपदो पचते मुमूर्कुः मोहमुपगताः रक्तं ववमुः गीर्षवन्तः तत्वषुः त्य्यन्ति सा एत त्यंकुलयुद्धमाह॥ २०॥
  - भ॰ तसन्रित्यादि। उभये भटारामरावणसम्मिनः चताः सन्तः सनन्ति सा सनिमान्दे जञ्चनुः कीपेनेत्यर्थात् ज्वस्म चलियाः मन्तः स्वेकान्तिसंचये जञ्जुः खेक्कमे नुनुठिरे भूमीः नुठिन्ति सा मुमूर्ष्टुः मो इंगताः मूर्कासंमो हे उक्रये मुमुद्धरिति कचित्याठः रक्तं ववमुर्वमिन्ति सा दुवमुउद्गिरणे तृफनेत्यादिना विभाषया एलं खिलोपस तदभावपचे रूपिसदं तत्वषुः त्वष त्वि त्वद् पिपासा तचस्रिति पाठे चासं गताः चस्थभये उभय दिति संज्ञन्यद्वमुक्तं॥ २०॥